

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Maroni. 379.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eidem. 376.

Panis penuria, fames non est: nec vestiū inopia, nuditas. Pilifer enim ille Baptista, & diuitis ianitor, qui fame ac nuditate contabuit, in sempiterno ac finis omnis experti regno versantur & confouentur. Qui autem in ciborum voluptate, ac bysfinis vestibus diuitiis circumfluebat, gehēnam habet, ipsiūque ignē pro indumento.

Olympio Comiti. 377.

Natura præstantiorem, atque omnem sermonis facultatem superantem, partum cuncta supra naturam secuta sunt, nimirum Angeli ministerium, Ioānis ante natiuitatem officium, seminis experti conceptio, partus ab omni labe immunis. His simile quoque ad iter Magis præmonstrandum stellæ famulitium habuit, quæ non visitata via v̄sa est, verūm miro modo nouum cursum tenuit. Ac propterea sapientes illos Magos, huiusmodi rerum peritos admiratione perculit, ipsiūque, vt longum iter susciperent, persuasit.

Eidem. 378.

Hoc quod in diuino libro de stella habetur, Veniens stetit supra vbi erat puer, perspicuè tibi ostendet, stellam illam, quæ lætūm diuini partus nuncium afferebat, iter illud quod astris consuetum atque visitatum est, tenuisse. Neque enim altitudinis distantia id afferebat, vt facile inueniri posset quod quærebatur: verūm nouus atque inusitatus cursus, tum antrū illud, tum dominiferum ac venerandum præsepe, quod in eo situm erat, tanquam digito demonstrabat.

Maroni. 379.

Si diuini gregis es, Scriptura sacra te doceat ea, quæ in hac vita geruntur, iudicij minimè expertia esse, verum ad horrēdum examinis diem seruari. Si autem Iudaicarū

Τῷ αὐτῷ. τοσ.

Ἡ τῶ ἀρτεῖ ἐνδεῖα οὐκ ἔστι λιμὸς, καὶ ἐσθιμῶτων ἀπορία, οὐ γυμνότης. ὁ γὰρ τειχοφόρος Βαπτιστῆς, καὶ ὁ τοῦ πλεῖστος θυρωρὸς, ὁ πείνη καὶ γυμνώσει τακτῆς, εἰς τὴν ἀληκτον καὶ ἀπέραντον ἀναφέρονται καὶ θάλλονται βασιλείαν. ὁ δὲ πλουτῆς ἐν εὐφροσύνῃ βρωμάτων, καὶ ἐν δύμασι βύσσου, γέννηται ἔχθρὸς τὸ ταύτης πῦρ ἀειβάλαμον.

Ολυμπιά Κομῆτι. τοζ.

Τῷ Ἰωάννῃ καὶ ἀνεκλαλήτῳ τῶ καὶ πάντα Ἰωάννῃ ἠκολούθησαν, ἡ τῶ ἀγγέλου Δακρυαία, ἡ Ἰωάννης πρὸ τῆς γεννήσεως λειτουργία, τὸ ἀσπορον τῆς συλλήψεως: τὸ ἀσπορον τῆς κνήσεως, τῶτων ὁμοίαν καὶ τὴν τῶ ἀστέρος ἔχουσαν Ἰωάννην πρὸς τὴν τῶ μαγῶν ὁδήγαν, οὐ τῆ συνήθει χρησασμένη πορεία, ἀλλὰ παρεδόξον χριστομῆσαντος δρόμον, δι' ἧ καὶ τοὺς σφοδρῶς τῶν ἰοιστῶν ἐπισημοῦς ἐξέπληξε μαγῶν, πρὸς μακρὰν πείσασ τῆς λαοῦ ὁδοπορία.

Τῷ αὐτῷ. τοη.

Τὸ ἐν τῇ θεῷ πικτῇ περὶ τῶ ἀστέρος φερόμενον, Ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω ἧ ἦν τὸ παιδίον, ἐμφανέστερον Ἰωάννῃ εἰσεσοῦσι οὐ τῆ συνήθει τῶ ἀστέρος πορεία ποιησάμενον τὸν εὐαγγελιστὴν τῶ θεῷ τοῦ ἀστέρος. οὐδὲ γὰρ ἡ τῶ Ἰωάννης Δακρυαία, εὐχερῆ ἐποίησε τοῦ ζήτημένου τῶ εὐρεσιν. ἀλλ' ἑτέραν πικτῆν χριστομῆσαντος, ὡς δακτύλῳ τῶ ἐξήλα γὰρ δρόμῳ μνηύσαντες, τῶ ἀγῶν ἄντρον, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ κλειστόρον καὶ σεβάσμιον φάτην.

Μάρωνι. τοθ.

Εἰ μὴ τῆς θεῷς τυχεῖς ἀγγέλης, ἡ θεῷ γραφῇ παιδευέτω σε, μὴ ἀκριτα εἶναι τὰ ἐν ταῦτα περὶ τῶ ἰούδα, ἀλλ' εἰς ἡμέραν φεικτῶ ἐξέτασας φυλατ-

φυλακῆδ' αἰεὶ δὲ τῆς Ἰσδαίων μερί-
δος, Ησαίας ὁ μεγαλοφρονώτατος δι-
δάξατό σε, ὅτι ἔχει κύβητος ὡς πῦρ
καὶ ὡς καταγλις τὰ ἄρματα αὐτῆς
Ἐποδύναμι ἐκδύκασιν ἐν θυμῷ, καὶ ἀ-
ποπορευκισμὸν ἐν φλογὶ πυρός. εἰ δὲ
ἐλληνικῆς τινὸς συμμορίας ἢ θρησκείας
ὑπάρχεις ἐραστής, καὶ τῆ περσικῆς
τῶ ἀληθῆ παρθερονίης ἐπαγγελίαν,
Πλάτων σε καὶ οἱ ἑκείνης κωκυτοὶ καὶ
περιφλεγέθοντες καὶ τὰ ῥόθια τῆς
περιπτόων ποταμῆς σωφρονίζετωσαν
κύματα.

Κλεοβούλου κόμητι. τσ.

Ἡ τῆς ἀμαρτημάτων ἠπίτασις ἀ-
ναγκάζει ὡς τῆς τῶν βίαιων καὶ ἀπαθῆ
φύσιν ἐκ τῆς τῆς φύσιν ἀγαθότητος,
εἰς τῶν παρὰ φύσιν χρῆσιν ὄργην, εὐ-
φρονέσασθε. αὐτῆ μὲν ἀβέβητοι, ἡμῶν
δὲ καὶ οὕτως συμφέρονται. τοῦτο καὶ
Ἰσδαίοις λέγει ὁ κύβητος, Ποσειδῶν ἠθέ-
λησα ἔπισημα γὰρ ὑμᾶς, καὶ ὅτι ἡ-
βελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος. ἐπειδὴ γὰρ, φησὶν, ἔδε-
χεθε τῶν φιλαθρωπίαν, ἔπιγνώσα-
θε τῶν ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς τιμωρίας.

Μαρτινιανῷ. τσα.

Κάλλιστον ἔστι τὸ μὴ ἀμαρτεῖν, καὶ
πρὸς θεὸν ἔχειν ἐγγύτητα. καλὸν δὲ
καὶ τὸν ἀμαρτόντα γνωσιμαχῆσαι, καὶ
ταχέως ἐξαναθῆναι τῆ πλάματος. ἐ-
πειδὴ ποίνω τῆ πρῶτου, ὡς ἀδυ-
νάτως, πάντως δὴ μαρτεῖς, τῆ δευτέ-
ρης, ὡς δυνατοῦ καὶ ῥάως ἔπιμελήθητι,
μήποτε σε ἡ τύραννος ἀιχμαλωτεύ-
σῃ Ἐπόγνωσις.

Τῷ αὐτῷ καὶ Ζωσίμῳ. τπβ.

Εἰ μὲν ἐνεποίουν ὑμῖν ἀμαρτήμα-
τα ὁκωλύων τὰ πολλὰ ἀμαρτήμα-
τα, ὡ ἀπῆραστοι καὶ ἀνάληστοι, εἰκό-
τως τὰς πρὸς ὑμᾶς μου ἀγαλλέξεις

partium es, Esaias, vir maximo animo præ-
ditus illud te doceat, quòd Dominus ignis
instar veniet, & tanquam procella currus
eius, ut reddat ultionem in furore, & eie-
ctionem in flamma ignis. Quod si ethnice
classis ac religionis amatorem quodam-
modo te profiteris, atque ob præposteram
animi propensionem veram pollicitatio-
nem contemnis, Plato te atque ipsius Co-
cylti & Phlegethotes, atque rapidi flammio-
morum annium fluctus ad meliorem
mentem te adducant.

Cleobulo Comiti. 380.

Vir prudentissime, scelerum magnitu-
do atque grauitas diuinum atque ab omni
turbulento motu liberam naturam ex na-
turali bonitate, ad iracundiam, ipsius na-
tura repugnantem, atque ab eius quidem
voluntate alienam, nobis autem sic quo-
que vtilem, migrare penè cogit. Eòque
nomine ad Iudæos etiam his verbis vtitur:
Quoties volui congregare vos, & nolui-
stis: Ecce relinquetur vobis domus vestra
deserta, hoc est: Quoniam benignitatem
meam repudiatis, vim ac potentiam per
supplicium atque cruciatum agnoscetis.

Martiniano. 381.

Longè quidem pulcherrimum est, non
peccare, atque à Deo non procul remo-
tum. Pulchrum autem illud quoque est,
cùm in peccatum lapsus sis, pœnitentia
duci, ac quamprimum è lapsu exurgere.
Quoniã igitur à priori, ut quod vires tuas
profus superaret, excidisti, posterioris, ut
quod nec vires tuas excedat, nec difficile
fit, curam gere: ne alioqui desperatio tyrā-
ni cuiusdā instar, te in captiuitatē trahat.

Eidem & Zosimo. 382.

Si ad peccata vos inducerem, quemad-
modum à multis peccatis vos deterrere
conor, ὁ indomiti ac stupidi homines,
haud abs re meos ad vos sermones atque

M